der er komne hertil fra Danmark som voksne, er der næppe en af Tusinde, som er i Stand til at oversætte en dansk Bog paa godt Engelsk, og de fleste af disse er Lærere eller Embedsmænd, hvis Tid er optagen af andre Ting. Derfor vil dette Arbejde eller i alt Fald en stor Del af det blive overladt til den Slægt, som nu vokser op.

Og hvis den opvoksende Ungdom eller den største Del af den ikke lærer det danske Sprog, kan vi være sikre paa, at Arven bliver i det danske Sprog, og Nøglen gaar tabt.

Nu har jeg prøvet paa at besvare det andet af dine Spørgsmaal efter ringe Evne. Vil du nu ikke gøre mig den Tjeneste at besvare et Par Spørgsmaal.

Hvad nytter det, at du vil overbevise os om det nyttige og gavnlige i at lade vort Modersmaal fare saa snart som muligt, naar du ikke kan give os bedre Grunde end din egen og to andre unge Menneskers Mening?

Tror du, at saadanne Grunde vil overbevise noget selvstændigt tænkende Menneske?

P. Petersen.

Gis!

Et lille Juleeventyr fra det virkelige Liv

(Zakarias Nielsen.)

Det hændte en Juledagsaften for en Del Aar siden, at et Par Ægtefolk, en yngre, pensioneret Lærer og hans Hustru, blev overfaldne i deres Hjem, rigtig alvorlig overfaldne, ikke af Bøller og Banditter, nej, af en Skare mismodige og harmfulde, iltre Tanker, en hel Bataillon af den Slags sorte Husarer, der brækker ind og huserer i saa mange Hjem, hvor det er fint medMønten.

Det var i Herrens eget Værelse, Overfaldet skete. I en lidt trykket Stemning, men dog nu og da tilsmilede og tilnikkede af nogle glade smaa Stuealfer, der flagrede op under Loftet og tegnede Trylleskyer i Luften, havde de to Ægtefolk gaaet i god Forstaaelse og pyntet et lille Juletræ, der stod paa et Bord midt i Værelset.

„Se saa!" Fruen traadte et Par Skridt tilbage og lagde Hovedet paa Siden. „Nu er det jo rigtig pænt."

„Saa pænt, som vi har Raad til at have det."

De stod en Stund Arm i Arm og saa paa Træet. Aa, den Jul, den Jul! Hvor kan den lukke op for meget, som ellers er gemt — vække Anelser og Fornemmelser, der vist har ligget i lønsomsfulde Rum i Mennestenaturen lige fra hin Tid, da de to første Mennester stod Arm i Arm i Edens Have og saa paa det herlige Livsens Træ.

De smaa Husalfer, der maaste ikke hørte til de mest kløgtige Alfer, stønnede ikke bedre, end at de to Ægtefolk var overmaade fornøjede, hvorfor de nikkede og nikkede og flagrede som glade Paradis-Kolibrier om det dejlige Træ.

„Men nu er der noget, jeg maa bedrøve dig med, min kære lille Mand." Det tog paa en Gang til at dunke saa smaat inde i Fruens Bryst.

„Hvad er det?" spurgte han og saa paa hende.

„Jeg har ikke flere Maanedspenge." Han slap hendes Arm.

„Jamen hør, hør nu, kære Ven, du maa dog huske paa, at det er Julemaaneden; der er jo mange Ekstra-udgifter i denne Maaned."

„Jeg har ikke det, der ligner Penge", kom hans Svar afvisende. —

Hun summede sig lidt og gav derefter et lille Hug med Hovedet til Siden.

„Saa ved jeg virkelig ikke, hvor jeg skal skaffe Middagsmad fra til Juledag", klagede hun med en lille, let Bitterhed i Røsten.

„Og saa kommer du først nu, lige til Juleaften, med dette!"

„Jeg har opsat at tale om det lige til nu; jeg tænkte, at naar vi havde gaaet her og puslet med Juletræet, saa maatte vi vel være komne i en saadan Stemning, at vi let vilde komme over denne lille Fortrædelighed."

„Lille Fortrædelighed —? Som om det var bare i Dag, bare saadan en lille øjeblikkelig Forlegenhed, som Julestemningen med Lethed vilde løfte os op over."

Atter summede hun sig lidt.

„Vi har jo aldrig endnu lidt nogen Nød", kom det derefter roligt og fast.

„Ja, du snakker. Du ved ikke, hvor jeg maa slide med Skriverier, hvor jeg maa .... hvor det kører om i Hovedet paa mig med Spekulationer .... aah!" stødte han frem. —

„Kære Ven, du sagde jo selv, da vi flyttede herind fra Kirke-Søby, at naar vi bare gav os Gud i Vold og holdt sammen ...."

„Ja, det ved jeg godt", vrissede han. „Lad os nu ikke blive alt for jule-højtidelige."

Netop for et Øjeblik siden havde han undersøgt sin Skuffe, gravet og boret med Fingrene i sin Portemonnæ — usle 5 Kr. 13 Øre, mere var det ham ikke muligt at faa strabet sammen til egne og Husfællers Smaafornødenheder indtil Nytaar.

Fruen stod og sugede paa sin højre Slikkepot, som hun havde faaet stukket paa en af de smaa Lyseholdere, der var fastgjorte paa Træet. Atter gav hun et lille Hug til Siden med Hovedet.

„Vi maa dog vel ogsaa kunne faa Kredit hos Slagteren."

„Kredit, Kredit! Jeg vil ikke høre det Ord. Vi skylder hos Skomageren, hos Urtekræmmeren, hos Kulhandleren .... det er dog ogsaa forærdelig, saa mange Penge, du bruger til Huset."

Fruen rejste Hovedet.

„Vil du da ikke være saa god at gøre Indkøbene?"

„Aa, jeg vil .... jeg vil ...." Han aabnede Dagligstuedøren, der stod paa Klem, og raabte ind: „Hold op med den evige Kvidren! Det er ikke til at holde ud."

Lille Marie, Datteren, der i al sin troskyldige Juleglæde havde siddet ved Klaveret og kvædet med sin frejdige, falske Røst: „Hjem, Hjem, mit kære Hjem", gav et lille Hop paa Stolen og standsede midt i Ordet „kæ-re".

Trampende med store, mandige Skridt, der skulde udtrykke, at han var Herren i Huset, men en forærdelig forpint Herre, der aldrig havde Fred for sin Kone, og som evig og altid skulde plages med falske Toner, fo'r han om i sit Værelse, frem og tilbage, rundt om Bordet, medens Fruen stod ved Døren og saa paa ham med et Blik, der skulde udtrykke, at hun vel kendte sine husmoderlige Evners Begrænsning, men at hun ikke tog imod ubegrundede og uretfærdige Irettesættelser.

„Det bliver nok en dejlig Jul, vi faar", sukkede han. „Her staar vort Juletræ med sit værdiløse Flitterstads og sine 10- og 25-Øres Gaver; Kulrummet dernede er næsten tomt, vi har ikke Mad i Huset ...."

„Ikke Mad i Huset? Hvad er det for nogen Snak?"

„Aa—h, naar jeg tænker paa, hvorban de har det andre Steder i Julen, i Millioner Hjem: Kostbare Gaver, flotte Julegilder, Overflod i alle Retninger."

De smaa Alfer, der nok ikke var saa helt ubegavede endda, havde længe spidset Øren og sad nu i Træet og saa strætslagne ned paa de to Mennester.

Med en brat Drejning aabnede Fruen Døren, gik ind i Sovekammeret og satte sig.

Herren satte sig i en Gyngestol, satte Albuen mod dens ene Arm og lod Hovedet falde ned imod Haanden.

Og der sad de to Mennester en Tid, hver i sin Ende af Lejligheden, og sloges med de sorte Soldater.

Klingeling! lød det med et ude i Gangen.

Lille Marie sprang ud og lukkede op, fo'r derefter ind til Moderen og meldte: „En Fiskerkone — Aal!"

„Nej", kastede Moderen til Siden. „Sig, at vi skal ingen have."

Men i det samme sprang en lille Tanke frem i hendes Pande: „Aal — —? Var ikke hendes Mands bedste Ret Aalesuppe? Var her ikke en Overgangsbro —?"

„Alligevel", vinkede hun. „Vent lidt!"

Med al den Værdighed og Ro, hun i Øjeblikket kunde samle sammen, gik hun tilbage til sin Mand.

„Her er en Kone med Aal."

Han rejste sig, kastede sin Portemonnæ paa Bordet og drejede sig bort med en Bevægelse, der tydelig tilkendegav, at h a n vilde ikke have noget Ansvar, hvis de ikke fik Aalesuppe i Morgen.

Fruen tog Portemonnæen, en yndelig forkrammet Tingest, der krympede sig til Vejrs med den ene Ende.

Fiskermadammen havde imidlertid faaet sounget sin Kurv fra Ryggen ned paa Gulvet i Gangen, holdt sig paa Brystet og stod og pustede.

„Fruen maa endelig handle med mig, jeg har bare tre Pund tilbage .... dejlige, smaa, fede Aal, se her! .... saa har jeg udsolgt .... jeg længes ogsaa saa forfærdelig efter at komme hjem og holde Juleaften med mine Børn."

Fruen saa paa Konen, en rigtig pæn, forholdsvis ung Kone, men saa underlig hulbrystet.

„Fruen ser ikke rigtig glad ud .... ja, undskyld mig .... jeg er selv saa glad .... mine Børn, Julen .... jeg synes, der er saa meget godt i Vente."

Medens Fruen gik ind i Køkkenet for at hente et Fad, stillede Fiskerkonen sig ved Dagligstuedørens Aabning og lyttede. Lille Marie havde nemlig efter et flygtigt Blik paa de fede, smaa Slanger atter taget Plads paa Klaverstolen og sad og aflirede Instrumentet nogle smaa, artige Toner.

„Gis, lille Frøken! Gis!" udbryder Konen med et.

Det blev sagt med et lille, undskyldende Smil, men dog med en egen frimodig Fristhed.

Pigebarnet vendte sig og saa forbavset paa Konen.

„Ja, De tog g i Basen i Stedet for gis. Vi maa rigtignok ingen Disharmonier høre, især saadan en Aften .... Undskyld!" smilede hun forlegen til Fruen, der nu kom med Fadet, „det er de gamle Nykker, der stikker i en; man kan ikke, uden man skal gøre sig vigtig og rette."

Paa den ene Side af Konen var der en sød, lille Barnemund, der lukkede sig op, højt op, paa den anden Side en voksen Mund, der aabnede sig højt, og henne i Døraabningen til den tredie Side saas en anden voksen Mund, der aabnede sig midt i en Bunke lyst Skæg.

„Kan De da spille?" fik Fruen omsider frem.

„Ja, Frue," smilede Konen, „det vil sige, jeg spillede i mine yngre Dage rigtig kønt."

„Men tænk dog!"

Herren drog Døren lidt højere op, ogsaa Munden lidt højere op, og lyttede.

„Ja," vedblev Fiskerkonen, „Livet former sig saa forunderligt for os Mennesker; alle har i Ungdommen saa mange Drømme; men Nornernes Spind bliver formange saa underligt speget og vanskeligt at hitte Rede i."

Herren drog sin Dør endnu højere op, og Fruen slog med Haanden hen efter en Stol: „Værsgod, vil De ikke sidde og hvile Dem et Øjeblik?"

„Tusind Tak! Ja, jeg er virkelig saa træt, men paa den anden Side: mine Børn .... jeg længes saa forfærdelig efter at komme hjem."

Men Fruen maatte have været en underlig Frue, om hun ikke ved Siden af Forbavselsens Evne havde haft en anden Evne, Nysgerrighedens, og hun maatte have været en underlig lille Frue, om hun ikke havde ladet denne sidste Evne virke som en Slags Pumpe, der sugede den ene lille Interessanthed til sig efter den anden.

Lidt forlegen, men med det stilfærdige, pæne Væsen, der bedre taler om indre Dannelse end en slæbende Silkekjole og en strunk Nakke, sad Konen og fortalte sin Livshistorie.

„ ..... Jeg tør nok sige, at det var et pænt og godt Hjem, jeg gik ud fra, havde ogsaa lidt Formue, da jeg blev gift .... min Mand var ansat i Magistraten, saadan en pæn og god Mand, men desværre tillige en svag Mand .... kom i Ledtog med et Par Byggespekulanter og blev forledt til et Skridt, som han bagefter fortrød saa bitterlig. Og saa — — døde han."

Det var tydeligt at mærke paa Konen, at hun her gik udenom noget, der pinte hende; men ingen af Tilhørerne vilde gaa hende nærmere paa Livet.

„ ..... Og der stod jeg med mine tre smaa Børn og Resterne af vort pæne Indbo ..... ja, jeg vil ikke fortie, at det var en drøj Tid; men jeg har altid haft den Visheb i mit Hjerte, at naar man stoler paa Gud og holder ud og ikke taber Vejret, saa kommer man igennem."

Først havde hun givet sig til at undervise i Musik, fortalte hun; men hun kunde ikke faa fat i mere end to, tre Elever, og de gik endda snart igen ..... aa, hun havde prøvet saa mange Ting: en Strikkeforretning, en Strygeforretning, en Frugthandel — saa mange Ting men der var jo saa mange om alt muligt.

„Nu gaar jeg med Kurven der. Jeg faar Fisken lidt billig hos en Fætter af mig, der er Fiskeopkøber inde ved Kvaserne; jeg kan dog have min halvanden, to Kroner om Dagen." —

„Men Børnene —?" spurgte Fruen.

„Børnene? Ja, De skulde se dem, Frue — tre dejlige Børn .... og saa ordentlige med deres Ting. Jeg boer ude paa Nørrebro; vi har saadan et pænt Kammer paa femte Sal .... rigtignok Skraatag, men med den dejligste Udsigt til Landet. Alle tre Børn gaar i Skole, den ældste, en lille Pige paa hendes Størrelse der, tjener lidt ved at børste Fodtøj hos en Boghandler .... Naar jeg saa kommer hjem om Eftermiddagen, saa lægger jeg denne Kjole — Madamme-Kjolen, som jeg kalder den — og gør mig i Stand. Og saa sidder jeg saa rart om Aftenen hos Børnene og syr Kravats og Herrefløjfer for en Ekviperingshandler .... jeg kan dog tjene en 15, tyve Øre hver Aften." — —

„Og De er glad for Tilværelsen?" spurgte Fruen.

„Glad og ikke glad." Der løb et Par Taarer ned ad hendes Kinder. „Det vipper jo saa underligt for os alle. Men naar man bare er rask og kan holde ud, og man saa en Gang imellem har saadan en stor, ærlig Glæde — som nu i Aften — saa maa man takke Gud, og saa s k a l man være glad."

„Ja —", sukkede Fruen og saa hen til sin Mand.

„Livet er jo ikke anderledes: Kamp og Fald, Kamp og Oprejsning, nu i Sorrig, nu i Glæde .... men dog! Klokken er saamænd over tre! Saa maa jeg rigtignok afsted hjem." —

Da Konen var forsvunden, gik Fruen ind i sin Mands Værelse, fulgt af lille Marie. Alferne, der endnu sad i Træet og saa saa underlig flukørede ud, rejste Hovederne og saa paa de tre Mennester og syntes at være meget spændte paa, hvad der vilde ske.

Og saa stete der ikke andet, end at Mand og Kone sad en Stund tavse og saa paa hinanden. Og saa lagde Manden sin ene Arm om sin Hustru, den anden om den lille Marie og trugede dem ind mod sit Bryst.

Hundreder af Liv frelste hvert Aar, fordi Dr. Thomas' Eclectric Oil var i Huset, naar den behøvedes. Helbreder Croup, Læger Brandsaar, skaarne Saar, af enhver Art.

Til de nødlidende Finner

er til Dato indkommen paa „Dst."s Kontor:

St. Pauli Menighed, Pattowattome Co., Ia.: Lars Nielsen $2, Jørgen Madsen $2, J. E. Jakobsen $1, Carl Jesien 50c, Ludvig Hansen $1, Peter Jakobsen 25c, Lars Christensen $1, A. Sundberg $1, John Jensen $1, Sanring Jensen $1, Andrew H. Larsen 75c, H. U. Hansen 75c, Niels Larsen $1, Peter Hoffmann 50c, Poul Olsen 50c, P. C. Jensen 25c, Peter Christoffersen $1, John Petersen $1, Carl Nelson 75c, Alfred Nelson 75c, O. Oscarsen 75c, Marian Rasmussen 75c, J. J. Buus 25c, C. P. Hansen $1, J. H. Eriksen $1, Sherman Bonde $1, Albert Bondo $1, Hans Nielsen 25c, Christine Bondo $1, Emma Jensen 25c, Christine Hansen 25c, Bendine Rasmussen 25c, Elias Eriksen $1, Chris Jensen 50c, James Jensen 25c, L. C. Rasmussen $1, Niels Christiansen $1, James Christiansen $1, L. C. Bondo $1, Niels J. Christensen $1, Peter Hansen $1, Victoria Hansen $1, Peter Nielsen $1, Enris Nielsen $1, Oluf Bondo $1, J. C. Petersen $1, Svend Nielsen $1, Peter Bondo $1, Carl Jensen 50c, Martin Christoffersen $1, Jørgen Christoffersen 50c, Pastor Grill 25c, Charles Jensen 75c, Chr. Christiansen $1, C. Sørensen, Alden, Minn., $1, L. P. Justi, Kingsley, Ia., $2, L. C. Jensen, Clinton, Wis., $1, Nazareth Menigh. Kvindef., Cedar Falls, Ia., $5, Nazareth Menighed, Cedar Falls, Ia., $13.55, En Julegave, Cedar Falls, Ia., 50c, Mads Wolts Børn, Cedar Falls, Ia., 20c, N. C. Andersen, Fallon, Ia., $2, Paul Petersen, Elk Horn, Ia., $1.

Følgende fra Beresford og Omegn, S. Dak.: H. P. Petersen $1, Lars Larsen $5, N. S. Nielsen $2, Frederik Nielsen $2, Morten Jensen $1, Ole Herlev Jensen $1, J. C. Larsen $1, Ole C. Larsen 50c, A. H. Andersen $1, Adolph Rasmussen 50c, N. S. Johnson 50c, Mrs. J. Rasmussen $1, James Thompsen $1, Henry Hermansen $1, Niels H. Ibsen $1, Peter Nelson $1, Willie Nelson $1, Mrs. Marry Thompson $1, P. M. Johnson $1. H. Determan $1, Fred Nesjen $1, John Atkinson 50c, L. P. Hansen $1, Emil Rasmussen 70c, J. L. Jensen 50c, Gust. Johnson 50c, Fred S. Nelson 25c, Niels Soderstrom $1, J. A. Larsen $1, Gust. A. Johnson 50c, O. Lundborg 50c, Geo. S. Guenzel 50c, Chas. A. Ramsdell 50c, Chris Christensen 50c, Art Lossler $1, N. C. Nissen 50c, O. E. Rasmussen 50c, J. Hansen 25c, Jes Nielsen 25c, Peter Smith 50c, Jens Johnson $1, Peter Johnson 25c, Anton Sorensen $1, L. N. Larson $1, J. M. Slagle Co. 25c, Martin Ebsen $1, Hans Johnson 50c, Lauritz Jensen 50c, C. U. Johnson $1, Peter Larsen 50c, H. J. Crandall $1, Hans Larsen 50c, P. H. Rasmussen 25c, C. D. Farrand 25c, H. H. Karis 50c, H. Duerst 50c, Jens Jepsen $1.

Chr. Bekker, Blair, Nebr., 50c, Hans Jepersen, Kennard, Nebr., $1, Jens Andersen, Blair, Nebr., $1, Andrew Kloster, Oyens, Ia., $2, Walter Kloster, Oyens, Ia., 75c, Følgende fra Marcus, Ia.: C. P. Christensen, $1, P. Juhl og N. Juhl hver $2; en Arbejder i Vingaarden $1; M. Møller 50c; P. Møller $1. Hans Jensen og John Andersen, Bradgate, Ia., hver $1. Lars Rasmussen, Scandia, Nebr., $1. Søren Petersen, Gowen, Mich., $1.50; Martin Hansen, f. St., $1. J. Jensen, Creighton, Neb., $2. N. P. Robertson, Becedah, Wis., $2.

Følgende fra Bethania Menigh. Nance Co., Nebr. — L. P. Petersen $2, P. Juhnson $2, N. A. Jensen $1.30, Mrs. C. Larsen $1, Rosa Larsen $1, Ida Larsen $1, Alfred Larsen 50c, Karl Larsen 50c, Chr. Petersen $1, S. P. Schow 50c, Harald Hansen 75c, S. Rasmussen $1, Rasmus Rasmussen 35c.

Følgende fra Bethania Menigh. Looking Glass, Nebr.: Marius Nielsen $5, En Unævnt $2, G. P. Sørensen $2, S. Hansen $2, En Unævnt $1.50, J. P. Broberg $1, H. R. Christensen $1, Andr. Petersen $1.50, J. P. Jensen $2, H. J. Johnson 50c, Maren Larsen 50c, Mrs. C. Christensen 50c. Fra Ludington, Nebr., Hans Christensen, $3.

Følgende fra Riceland, Minn.: Rasmus Hendriksen, $5, Niels Olsen, $5.

Følgende fra Waupaca, Wis.: J. Hansen P. Danielse, Mrs. Olsen, Miss Kristen Jensen hver $1, Mrs. Hansen 50c, Mrs P L. Rasmussen 50c., N. P. Simonsen $1.

Følgende fra Belmont, Wis.: J. Rasmussen $1, Fr. Jensen $1, Mrs. Olsen $1, Peter Brandt $1, Jørgen Petersen $2.

Følgende fra Cedar Falls, Ia.: Jens J. Askær $1, Jens S. Jensen $1.50, Hans Møller, $1. (Fort sættes.)

„Danskeren" har til Dato modtaget $763.16 til de nødlidende Finner.

Bidrag modtages fremdeles.

U. S. U. S. U. S.

THE U. S. SEPARATOR VISER SIN OVERLEGENHED

Ved Oregon State Fair iaar var en af Attraktionerne en Kontest mellem de forskjellige Slags Fløde Separatorer, og, som sædvanlig, vandt U. S. over alle. Læs det følgende Brev og bemærk i Særdeleshed de forskjellige Skummetmælks Prøver:

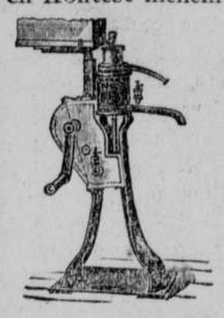

Portland, Ore., d. 19. Sept. 1902.
Vermont Farm Machine Co.

Mine Herrer:—Ved Kontest paa vor State Fair igaar vandt **U. S. Separator over alle andre der,** efterladende kun to Hundrededele i Skummetmælk, medens De Laval, Sharples og National stod lige med .06. Empire .11 og Reid .12.

Hazelwood Cream Co.,
Ved E. Burr.

Ovenstaaende Brev er kun et af de mange Beviser, vi har paa at

U. S. SEPARATOR SKUMMER RENEST

Mange flere i vore Kataloger. Skriv efter et.

Vermont Farm Machine Co., Bellows Falls, Vt.

U. S. U. S. U. S.

SUCCEED WITH A SUCCESSFUL

De vil faa Held med Kyllingforretningen, dersom De forsøger paa rette Maade med den

Successful

Rugemaskine og Udklækker

Ikke Eksperimenter, men Maskiner med flere Aars glimrende Resultater. Fuld om-men Regulering. uldkommen Udrugning. Bugner ikke ud eller krymper sammen. Mange Forskellige Facons og Størrelser. Stor Udrugningsbog (68 Sider) gratis. Bøger i 4 Sprog.

Des Moines Incb. Company,
Dept. 641, Des Moines, Iowa,
or Dept. 641, Buffalo, N. Y.

Dereiser did

til Morton County Nord Dakota,

hvor der er frugtbart Land med fort Jord paa Leer og Aalingerne er gode; hvor Majskorn voxer og godt Vand findes i Brønde 10 til 30 Fod, hvor Kul faaes frit; Kreaturer fodres kun ser Uger og Meieri-Smør sælges til Elgin-Priser. Farmland for 7 til 12 Dollars pr. Acre, Græsland 4 til 7 Dollars pr. Acre. 160 Acres frit Homestead Land i Nærheden. 9,000 Mennesker bor nu i Countiet. Sundt Klimat. Skriv efter Kart og Pamfletter til:

Wm. H. Brown & Co.

Mandan (Box K) N.-Dak., eller 131 K La Salle St., Chicago.

NORTH-WESTERN Banen

F., E. & M. V. R. R. er den bedste til og fra

De mest frugtbare Agerbrugsdistrikter

— i —

Nebraska.

Alter-Malerier

og andre Kunstmalerier, saasom Portrætter, Blomster samt Landskabs- og Marine-Scener o. s. v. udført smukt og billigt. Bedste og fineste importerede Farver (Tube Colors) og prepated canvas benyttes. Bestillinger modtages paa Tegninger til Alterrammer o. s. v.

H. JENSEN,
81 North Main St., Council Bluffs, Ia.

Husapotheket.

Den eneste Maade at oprette og bevare Helbredet paa, burde findes i hvert eneste Hjem. Tilskriv J. Hemminsen, Oconto, Wis.

Specialister fra Dr. Bassetts Medical Institute gør det første Tilbud, som nogensinde er hørt om fri Behandling af nervøs Svækkelse, Varicocele og Tissue Atrophy Dette er det absolut første Tilbud om fri Behandling fra denne Institution, der har været etableret i 30 Aar.

Dr Bassetts Behandling er — som Tusinder af helbredede ved — intet Eksperiment. Den gaar til Sygdommens Rod og helbreder hurtigt. Denne Behandling frier straks fra enhver Følelse af Kraftløshed, Melankoli, svækket Hukommelse og nedslaaet Humør. — En lovformig Garanti gives for Helbredelse i ethvert Tilfælde. Ingen Mand ved sin sunde Fornuft vil nægte sig selv Lejligheden til at faa denne Prøvebehandling fra den største Specialist i disse Sygdomme, Verden nogensinde har kendt. — Bøger frit paa Forlangende. Adresse:

Dr. Bassett Medical Institute, 21 Bassett Building, 126 Clark St., Chicago.

I Løbet af Januar Maaned udkommer

samtidigt hos

BRENTANO i New York og GYLDENDAL i København

paa Engelsk, Svensk, Dansk og Tysk.

FRA AMERIKA,

et Værk i fjorten Kapitler

ved CARL FISCHER-HANSEN, LL. B.

Omhandlende Fødsel, Vækst og Udvikling af De Forenede Stater Af Amerika indtil Dato, deres nationale Regering og Statsregeringerne, deres pædagogiske militære og andre Institutioner, legale og andre Stillinger, Bank- og Pengesystem, Jurisprudens, Love og Literatur.